

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 25. března 2008
Čj. 875/2006-610/XXI. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 80 odst. 4, § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 4. ledna 2006 podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci sporu mezi společností Vodafone Czech Republic a.s. (do 31. ledna 2006 Oskar Mobil a.s.), se sídlem Vinohradská 167, Praha 10, IČ 25788001 (dále jen „navrhovatel“) a společností Telefónica O2 Czech Republic a.s. (do 30. června 2006 Eurotel Praha, spol. s.r.o.), se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4 - Michle, IČ: 60193336 (dále jen „odpůrce“), o návrhu navrhovatele o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. března 2001 mezi uvedenými společnostmi (dále též „Smlouva“), toto

rozhodnutí:

I.

Návrh společnosti Vodafone Czech Republic a.s. na stanovení povinnosti společnosti Telefónica O2 Czech Republic a.s. uzavřít se společností Vodafone Czech Republic a.s. dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. března 2001, ve znění doručeném správnímu orgánu dne 4. ledna 2006, se zamítá.

II.

Účastníci řízení jsou povinni uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. března 2001, který bude upravovat přenositelnost telefonních čísel, a to tak, že sporné body, které byly předmětem tohoto řízení, budou upraveny následovně:

- a) cena za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele bude sjednána ve výši 524,- Kč bez DPH a cena za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce bude sjednána ve výši 418,- Kč bez DPH,
- b) proces přenesení čísla bude, pokud se účastníci řízení nedohodnou jinak, upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel, ve znění pozdějších změn.

III.

Účastníkům řízení se ukládá splnit povinnost uloženou v části II. výroku rozhodnutí do 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 4. ledna 2006 obdržel správní orgán v elektronické podobě návrh navrhovatele na vydání rozhodnutí ve sporu o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí, uzavřené dne 22. března 2001 mezi navrhovatelem a odpůrcem. Dne 9. ledna 2006 byl tento návrh potvrzen doručením písemného podání v dané věci. Doručením podání bylo v dané věci zahájeno správní řízení vedené pod čj. 875/2006-610. Ve svém návrhu se navrhovatel domáhá rozhodnutí o celém Dodatku č. 6 v jím navrženém znění se specifikací několika sporných bodů. Jde zejména o cenu za službu přenesení čísla a specifikaci služby přenesení čísla.

Dne 5. ledna 2006 obdržel správní orgán žádost odpůrce o vstup správního orgánu do jednání obou společností o Dodatku č. 6 ke Smlouvě a vydání stanoviska ke sporným bodům. Správní orgán toto odmítl s tím, že ve věci je již zahájeno správní řízení na návrh navrhovatele a vydání stanoviska by tak předjímalo rozhodnutí ve správním řízení.

Správní orgán podle dosavadních právních předpisů vyzval navrhovatele k zaplacení správního poplatku podle položky č. 110 písm. b) sazebníku podle přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a posléze nařídil provedení ústního jednání k objasnění sporu. Správní poplatek byl navrhovatelem zaplacen dne 20. ledna 2006 a dne 26. ledna 2006 se konalo ústní jednání v budově správního orgánu.

Na ústním jednání byly konstatovány sporné body z oblasti cen a ostatní sporné body.

Navrhovatel konstatoval, že cenu za přenesení čísla stanovil v souladu s čl. 13 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel (dále též „opatření“) a použil pouze inkrementální náklady na zpracování objednávky.

Odpůrce argumentoval, že ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích stanoví, že cena má být nákladově orientovaná se zajištěním návratnosti investic a dále uvedl, že odpisy investic mají být zahrnuty v ceně.

V dalším byla účastníky řízení diskutována otázka vlivu výběru technického řešení na cenu za přenesení čísla. Správní orgán vyzval oba účastníky řízení, aby do 6. února 2006 předložili své nákladové kalkulace ceny za přenesení čísla včetně zdůvodnění.

Navrhovatel vyjádřil nesouhlas s výkladem § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích v tom smyslu, že je možné rozhodovat jen o jednotlivých sporných bodech. Dle názoru navrhovatele tvoří sporné body součást komplexního souboru smluvních ujednání a rozhodnutí pouze některých sporných bodů bez návaznosti na ostatní smluvní ujednání by mohlo způsobit vznik dalších sporů. Z tohoto důvodu navrhuje rozhodnutí

o dodatku ke Smlouvě jako celku. Odpůrce naopak vyslovil názor, že lze rozhodovat pouze o sporných bodech uvedených v návrhu navrhovatele.

Správní orgán v reakci na toto vyjádření zdůraznil, že v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích musí být specifikovány sporné části návrhu smlouvy. Při rozhodování sporů týkajících se smluv o přístupu či propojení rozhoduje Český telekomunikační úřad (dále též „Úřad“) na základě zákonného zmocnění právě o těchto sporných částech a nikoli o textu smlouvy jako celku s tím, že by svým rozhodnutím neexistující smlouvu, resp. dodatek nahrazoval.

Odpůrce označil jako sporné body návrh navrhovatele na zařazení bodů 1 až 22 (bod 4 v návrhu chybí) do bodu 10 Přílohy B Dodatku č. 6 s návazností na uplatnění navrhovaných definic do článku 4 Dodatku č. 6. Odpůrce uvedl, že jednotlivá ustanovení bodu 10 (včetně definic v čl. 4 Dodatku č. 6) buď pouze opakují ustanovení opatření nebo jsou v rozporu s těmito ustanoveními a příslušnou Specifikací společného řešení objednávkového systému, odsouhlaseného všemi operátory. Proto odpůrce požaduje odstranění bodu 10 z Přílohy B. V návaznosti na to požaduje vypuštění i definic obsažených v čl. 4 Dodatku č. 6, s výjimkou písmen q) a r), které mohou mít význam při stanovení ceny za přenesení čísla.

Odpůrce potvrdil, že trvá na svém návrhu ohledně zachování definic v čl. 4 a zachování bodu 10 Přílohy B jakožto nezbytných podmínek pro zajištění přenositelnosti čísel.

V dalším se odpůrce vyjádřil ke Specifikaci referenční databáze a objednávkového systému jakožto závazného řešení pro zajištění přenositelnosti čísel. Uvedl, že Specifikace obsahují konkrétní popis technického řešení, jakým jsou podmínky uvedené v opatření realizovány. Oproti tomu navrhovatel uvedl, že Specifikace neobsahují nezbytné podmínky pro přenositelnost mobilních čísel a že v současné době není v ČR poskytována služba MNP tak, jak je definována ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES.

Dne 26. ledna 2006 navrhovatel doplnil spis o autorizovaný zápis z jednání účastníků řízení ze dne 15. prosince 2005.

Dne 7. února 2006 doručil navrhovatel správnímu orgánu doplnění důkazů, jak vyplynulo ze závěru konaného ústního jednání, kterým jednak předložil nákladové kalkulace ceny za přenesení čísla včetně příslušného zdůvodnění, a současně navrhl nové znění bodu 8 Přílohy C1 Smlouvy navrhovaného Dodatku č. 6, kdy uvedl ceny za službu přenosu telefonních čísel pro jednotlivé typy provozních případů.

Dne 21. února 2006 odpůrce doplnil v elektronické podobě spis o přehled nákladové kalkulace ceny za přenesení čísla mezi opouštěným a převíjajícím operátorem.

Dne 27. února 2006 vyzval správní orgán oba účastníky řízení k dalšímu doplnění zatím nedodaných skutečností nutných pro rozhodnutí sporu (členění nákladů, vyčíslení nákladů, postup v souladu s metodikou).

Dne 1. března 2006 se navrhovatel seznámil s obsahem spisu vyjma dokumentů obsahujících obchodní tajemství.

Dne 8. března 2006 předložil navrhovatel na výzvu správního orgánu ze dne 27. února 2006 další doplnění údajů pro předmětné řízení, související s již dříve předloženou kalkulací cen za službu přenesení telefonních čísel.

Správní orgán poté vyzval oba účastníky řízení k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí v termínu 13. – 17. března 2006. Zároveň vyzval účastníky řízení, aby ve výše uvedeném termínu sdělili správnímu orgánu, zda uplatňují náhradu nákladů řízení.

Dne 10. března 2006 předložil navrhovatel své doplňující vyjádření k jednomu bodu sporu a to k ceně za službu přenesení telefonního čísla. Navrhovatel zopakoval postup dříve provedené a dodané cenové kalkulace a současně poukázal na nesprávnou argumentaci odpůrce s použitím odkazu na ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích. Podle názoru navrhovatele není cena za službu přenesení telefonního čísla mezi operátory cenou za propojení, ale pro její výpočet je nutné vycházet z úpravy v čl. 13 opatření.

Dne 13. března 2006 se oba účastníci řízení seznámili se spisem. Každý konstatoval, že trvá na svých tvrzeních uvedených ve spisu.

Dopisem ze dne 24. března 2006 byly správnímu orgánu předloženy doplňující údaje pro správní řízení, a to přehled nákladů, které navrhovatel v tomto řízení vynaložil a které v předmětném rozhodnutí uplatňuje.

Dne 10. května 2006 vydal správní orgán rozhodnutí čj. 875/2006-610/VII. vyř., kterým zamítl návrh navrhovatele na stanovení povinnosti navrhovatele a odpůrce uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. března 2001 v navrženém znění. Zároveň správní orgán rozhodl o tom, že žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů předmětného řízení.

Toto rozhodnutí bylo následně napadeno rozkladem navrhovatele. Navrhovatel namítá, že správní orgán nesprávně interpretuje zákon o elektronických komunikacích, neboť tvrdí, že nemůže rozhodovat o textu smlouvy jako celku, ale pouze o sporných částech. Navrhovatel naopak dovozuje z § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, že správní orgán musí vždy rozhodovat o celém textu smlouvy, a to alespoň tak, že rozhodne o sporných částech, přičemž z jeho rozhodnutí musí vyplývat, že ostatní „nesporné“ části smlouvy musí zůstat nezměněny. Navrhovatel tvrdí, že pokud by správní orgán interpretoval svoji pravomoc jako omezenou pouze na sporné části smlouvy, žádný spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost, týkající se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, by nebylo možné takto vyřešit. Spory o propojení by tedy nebyly řešeny tak, aby stranám bylo umožněno se propojit. Tento přístup je tedy podle názoru navrhovatele v rozporu s právem ES.

Ke sporu o zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6 konstatuje navrhovatel, že tuto úpravu považuje za nezbytnou podmínku zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením. Navrhovatel konstatuje, že podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, musí upravit své smlouvy o propojení takovým způsobem, aby co nejlépe zajistili realizaci zákonem stanovené povinnosti zajištění přenositelnosti, která bude v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením.

Ke sporu o cenu za přenesení telefonního čísla navrhovatel konstatuje, že vítá odůvodnění správního orgánu, který odmítá způsob kalkulace odpůrce a konstatuje, že tato cena má odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky. Navrhovatel také uvádí, že tato cena by měla být stanovena recipročně, neboť oprávněné náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky dle článku 11 opatření budou s největší pravděpodobností u všech mobilních operátorů srovnatelné.

Navrhovatel tedy požádal odvolací orgán, aby předmětné rozhodnutí zrušil v celém rozsahu a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

Správní orgán vyzval odpůrce dopisem ze dne 6. června 2006 k vyjádření se k rozkladu navrhovatele, odpůrce se však nevyjádřil.

Odvolací orgán projednal napadené rozhodnutí v rozkladové komisi podle § 152 odst. 3 správního řádu, zrušil ho a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění svého rozhodnutí (čj. 32 565/2006-603/II. vyř.) odvolací orgán uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, a proto je nutné ho zrušit a věc vrátit k doplnění řízení a novému rozhodnutí. Odvolací orgán zde však potvrdil názor, že správní orgán nemůže svým rozhodnutím nahradit smlouvu/dodatek ke smlouvě o propojení, může pouze rozhodnout o tom, který z účastníků řízení je v právu pro daný případ.

Dopisem ze dne 28. srpna 2006 oznámil správní orgán účastníkům řízení, že dnem 22. srpna 2006 pokračuje v projednávání předmětného správního řízení a vyzval účastníky řízení, aby se k věci vyjádřili, případně aby předložili další návrhy a důkazy, které považují v dané věci za relevantní.

Dne 8. září 2006 obdržel správní orgán vyjádření navrhovatele k oznámení o pokračování v předmětném správním řízení. Navrhovatel zde konstatoval, že hlavním sporným bodem je otázka ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce resp. naopak a způsob jejího stanovení. Navrhovatel zopakoval, že stanovení předmětné ceny je zcela jasně upraveno v opatření, a to speciálně v článku 13 a dále rovněž v samotném odůvodnění opatření. Cena za přenesení tedy nemůže fungovat jako prostředek k zajištění návratnosti investic vynaložených na realizaci zákonem uložené povinnosti. Navrhovatel dále trval na tom, aby cena byla reciproční a byla stanovena v takové výši, aby nemohla odrazovat účastníky od využívání přenositelnosti telefonních čísel.

Odpůrce zaslal správnímu orgánu dne 7. září 2006 dopis, ve kterém žádal o prodloužení lhůty k vyjádření o 10 dnů. Správní orgán odpůrci vyhověl, avšak lhůta marně uplynula a odpůrce žádné písemné vyjádření nepředložil.

Dopisem ze dne 2. listopadu 2006 správní orgán nařídil účastníkům ústní jednání v předmětném správním řízení, za účelem objasnění sporných bodů, zejména otázky ceny za přenesení telefonního čísla.

Dne 15. listopadu 2006 umožnil správní orgán navrhovateli nahlédnutí do spisu, včetně částí spisu, které odpůrce označil za obchodní tajemství. Nahlízející zástupce navrhovatele byl předem poučen o následcích porušení povinnosti mlčenlivosti o skutečnostech, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Správní orgán umožnil navrhovateli toto nahlédnutí, neboť těmito částmi spisu je přímo proveden důkaz. Dne 16. listopadu 2006 nahlédl navrhovatel do spisu znovu.

Dne 16. listopadu 2006 proběhlo v budově správního orgánu ústní jednání za účasti navrhovatele i odpůrce, na kterém se řešila především otázka ceny za přenesení čísla. Na tomto jednání vyvstala spousta otázek k předmětné ceně, na které odpůrce částečně odpověděl na místě a zavázal se, že se k nim detailně vyjádří písemně do 22. listopadu.

Navrhovatel dále vložil do spisu stranu 51 dokumentu „Study on the Cost Allocation of Number Portability, Carrier Selection and Carrier Pre-Selection“. Tento dokument byl zároveň předán odpůrci.

Navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že rozhodnutí správního orgánu, které by mělo za následek negativní narušení hospodářské soutěže a bude rovněž v rozporu se zájmy

spotřebitele, by bylo i v rozporu s komunitárním právem. Navrhovatel dále uvedl, že v rámci seznámení se se spisem shledal v nákladové metodice odpůrce nesrovnalosti v použití vah při výpočtu průměrných vážených variabilních nákladů na přenesení čísla.

V otázce ostatních sporných bodů strany uvedly, že trvají na svých předešlých vyjádřeních v rámci tohoto správního řízení.

Dne 29. listopadu 2006 obdržel správní orgán dopis, kterým navrhovatel navrhl přerušení správního řízení z důvodu zahájení řízení o předběžné otázce. Navrhovatel považuje za předběžnou otázku, ve smyslu ustanovení § 57 správního řádu, otázku výše koncové ceny účtované zákazníkům. Výše této ceny by neměla odrazovat zákazníky od využití jejich zákonného práva na přenesení čísla mezi veřejnými mobilními sítěmi (podle § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích).

Dopisem ze dne 29. listopadu 2006 vyzval správní orgán odpůrce k vyjádření se k výše uvedenému návrhu navrhovatele (v souladu s § 141 odst. 5 správního řádu), tedy k navrhovanému přerušení správního řízení.

Dne 4. prosince 2006 vydal správní orgán rozhodnutí čj. 875/2006-610/XIV. vyř., o uložení pořádkové pokuty ve výši 100 000,- Kč za neposkytnutí součinnosti v tomto správním řízení. Pokuta byla udělena v souladu s ustanovením 127 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích odpůrce v plné výši zákonného vymezení, neboť odpůrce neposkytl požadovaná vyjádření opakovaně, učinil tak bez omluvy a jakéhokoliv vysvětlení, příp. žádosti o prodloužení stanovené lhůty.

Dne 8. prosince 2006 se navrhovatel seznámil se spisem a následně se písemně vyjádřil ke kalkulaci ceny za přenesení čísla, kterou připravil správní orgán dne 24. listopadu 2006. Navrhovatel zde namítal, že odpůrce uplatňuje i náklady, které nejsou způsobeny konkrétní objednávkou na přenesení čísla, což je v rozporu s názorem odvolacího orgánu vyjádřeném v rozhodnutí čj. 32 565/2006-603/II. vyř. Podle názoru navrhovatele jsou zde navíc zahrnuty i náklady, které se zjevně procesu zpracování objednávky netýkají.

Dne 27. prosince 2006 obdržel správní orgán rozklad odpůrce proti rozhodnutí čj. 875/2006-610/XIV. vyř., kterým mu byla uložena pořádková pokuta za neposkytnutí součinnosti v tomto správním řízení. Odpůrce zde uvádí, že ho správní orgán nikdy nevyzval k poskytnutí součinnosti, odpůrce si údajně vždy nechal pouze lhůtu k písemnému vyjádření, resp. byl vyzván k vyjádření v rámci oznámení o pokračování ve správním řízení. Odpůrce byl však opakovaně vyzván správním orgánem k vyjádření, tedy k poskytnutí součinnosti, aniž by tuto součinnost poskytl. Po udělení předmětné pořádkové pokuty se odpůrce správnímu orgánu omluvil za vzniklé komplikace a požadované vyjádření předložil.

Dne 19. prosince 2006 proběhlo v budově odpůrce (resp. 5. ledna 2007 v budově navrhovatele) jednání mezi správním orgánem a odpůrcem (resp. navrhovatelem) o nákladech, uplatňovaných v cenové kalkulaci. Správní orgán ověřoval účelnost a efektivnost vynaložených investic na službu přenositelnosti čísel v souladu s opatřením a zjišťoval, které položky cenové kalkulace se opravdu týkají procesu zpracování objednávky.

Dne 24. ledna 2007 nahlédl navrhovatel do spisu a následně se písemně vyjádřil ke kalkulaci ceny za přenesení čísla, kterou připravil správní orgán dne 18. ledna 2007. Odpůrce zde vyjmenoval ty položky, které podle jeho názoru nesouvisí s procesem zpracování objednávky, a zároveň upozornil správní orgán na skutečnost, že veškeré investiční náklady byly vynaloženy jak na zajištění přenesení čísel ze sítě daného operátora, tak rovněž na zajištění přenesení čísel do sítě daného operátora, přičemž poměr přenesených čísel z a do veřejných mobilních telefonních sítí je bezmála vyrovnaný. Podle názoru navrhovatele je tedy nutné, aby investiční náklady zahrnuté do kalkulace

respektovaly oboustrannou využitelnost, a tedy představovaly pouze polovinu nákladů presentovaných jednotlivými operátory.

Správní orgán následně vyzval účastníky řízení k seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí. Navrhovatel tak učinil dne 6. února 2007 a odpůrce dne 14. února 2007, přičemž si oba ponechali lhůtu na případné vyjádření.

Dopisem ze dne 13. února 2007 zaslal navrhovatel správnímu orgánu své vyjádření, ve kterém uvedl, že správní orgán by měl nejdříve sjednotit metodologii výpočtu ceny za přenesení telefonního čísla od opouštěného operátora k přejímajícímu. Navrhovatel zde zopakoval své tvrzení, že do ceny za přenesení telefonního čísla není možné zahrnovat žádné náklady, které přímo nesouvisí s procesem zpracování konkrétní objednávky na přenesení telefonního čísla. Navrhovatel dále uvedl, že dle jeho názoru je sporná cena za přenesení telefonního čísla mezi opouštěným a přejímajícím operátorem bez ohledu na to, zda opouštěným operátorem je odpůrce nebo navrhovatel. Navrhovatel dále vyjmenoval některé nákladové položky, které podle jeho názoru nemají být do nákladové kalkulace zahrnuty.

Dne 9. března 2007 vydal správní orgán rozhodnutí čj. 875/2006-610/XV. vyř., kterým zamítl návrh navrhovatele na stanovení povinnosti navrhovatele a odpůrce uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení telekomunikačních zařízení a sítí uzavřené dne 22. března 2001 v navrženém znění. Správní orgán dále rozhodl o tom, že oba účastníci řízení jsou povinni uzavřít dodatek, který bude upravovat přenositelnost telefonních čísel, a to tak, že cena za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele bude sjednána ve výši 576,- Kč bez DPH. Zároveň správní orgán rozhodl o tom, že žádný z účastníků neměl právo na náhradu nákladů předmětného řízení.

Navrhovatel podal dopisem ze dne 28. března 2007 rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí, kde mimo jiné uvedl, že nesouhlasí s názorem, že správní orgán nemůže svým rozhodnutím nahradit smlouvu nebo dodatek ke smlouvě o propojení. Tím, že bylo rozhodnuto o sporných bodech – zejména o ceně za přenos telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele – podle názoru navrhovatele neznamená, že pomínil důvod, pro který dodatek nemohl být sjednán. Jelikož nebyla uložena stranám povinnost uzavřít dodatek v přesném znění, je velmi pravděpodobné, že k uzavření Dodatku č. 6 ke Smlouvě nedojde. Je toho názoru, že k zajištění povinnosti přenositelnosti čísel, je správnímu orgánu dána pravomoc rozhodnout na základě § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích o povinnosti uzavřít dodatek smlouvy, ve kterém bude tato služba upravena, nejednalo by se tedy o nepřipustný zásah do smluvní svobody dvou operátorů, ale o autoritativní stanovení povinnosti dané zákonem o elektronických komunikacích. Tím, že nebylo rozhodnuto o celém dodatku, tj. způsobem, který zajistí, že bude možné uzavřít dodatek a poskytovat řádně službu přenesení čísel, je podle názoru navrhovatele porušena zákonná povinnost správního orgánu, kterou je nutno vykládat v souladu se směrnicí o univerzální službě, tj. povinnost rozhodovat o sporech tak, aby byl dosažen cíl směrnice. Rovněž namítl, že bylo rozhodnuto o ceně za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele, kdežto navrhovatel v podání ze dne 4. ledna 2006 žádal o určení ceny za službu přenosu telefonních čísel, kterou hradí přejímající operátor opouštěnému operátorovi. Uvedl, že spor se týká nejen kalkulace ceny a z něj vyplývající její výše, ale rovněž principu účtování této ceny mezi účastníky řízení jakožto opouštěným a přejímajícím operátorem. Rovněž navrhovatel rozporuje v rozhodnutí určenou cenu 576,- Kč, která dle jeho názoru nebyla vypočítána v souladu s ustanovením čl. 13 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, a uvádí důvody, v čem dle jeho názoru spočívá rozpor s výše uvedeným článkem 13. Dále uvedl, že rozhodnutí je nezákonné, protože nebyla splněna povinnost podle § 3 správního řádu, tedy nebylo postupováno tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž uvedl, že není rozhodnutí řádně odůvodněno dle § 68 odst. 3 správního řádu.

Následně navrhovatel rozklad doplnil svým podáním ze dne 11. května 2007, ve kterém mimo jiné uvedl, že správní orgán postupoval nezákonně, když nerozhodl rovněž o sporu smluvních stran týkajícího se popisu procesu přenesení čísla do Smlouvy a dále, když svým rozhodnutím zamítl návrh na stanovení povinnosti smluvních stran uzavřít Dodatek č. 6 ke Smlouvě v navrženém znění jako celku. Uvedl, že není sporným bodem mezi účastníky řízení otázka ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele. Sporným bodem je mimo jiné stanovení výše ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě opouštěného operátora do sítě přejímajícího bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným, resp. přejímajícím operátorem. Závěrem navrhovatel opětovně namítá vyšší ceny za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele.

Odvolací orgán projednal napadené rozhodnutí v rozkladové komisi podle § 152 odst. 3 správního řádu, zrušil ho a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 25. června 2007 (čj. 32 122/2007-603) odvolací orgán uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť bylo porušeno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, a proto je nutné ho zrušit a věc vrátit k doplnění řízení a novému rozhodnutí. Odvolací orgán také vyslovil pochybnost o výši stanovené ceny ve výši 576,- Kč, neboť tato cena odráží i jiné, než pouze přírůstkové náklady.

Dne 20. července 2007 vydal odvolací orgán opravné usnesení čj. 32 122/2007-603/II. vyř., kterým upravil své předchozí rozhodnutí čj. 32 122/2007-603 tak, že cenu za přenesení čísla je nutno upravit tak, aby obsahovala pouze náklady vynakládané na přenesení čísla podle čl. 11 opatření, nikoli však náklady na společné řešení.

Odpůrce podal proti tomuto opravnému usnesení rozklad, který odvolací orgán svým rozhodnutím čj. 32 122/2007-603/IV. vyř. ze dne 9. října 2007 zamítl a napadené opravné usnesení potvrdil.

Správní orgán oznámil účastníkům řízení, že dnem 19. října 2007, tj. dnem vrácení spisového materiálu, pokračuje v řízení a zároveň vyzval účastníky, aby se k věci vyjádřili, případně aby předložili další návrhy a důkazy, které považují v dané věci za relevantní.

Správní orgán následně vydal usnesení, kterým uložil odpůrci předložit detailní nákladovou kalkulaci ceny za přenesení čísla, prokázat návaznost na výsledky v oddělené evidenci za rok 2006 vedené podle opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3 a vyjádřit se ke společnému řešení a specifikaci nákladů za společné řešení. Stejně usnesení bylo následně vydáno i pro navrhovatele.

Odpůrce předložil požadované materiály dopisem ze dne 5. listopadu 2007. Ve svém vyjádření mimo jiné konstatoval, že jím předložená kalkulace ceny za přenesení čísla je v souladu s opatřením a že v jiném sporu již správní orgán výši ceny stanovil a považuje za nepřípustné, aby správní orgán účelově určoval odlišné podmínky pro každý spor zvlášť. Odpůrce dále nesouhlasí s názorem, že součástí výpočtu ceny za přenesení čísla by neměly být investiční náklady.

Navrhovatel předložil požadované materiály dopisem ze dne 20. listopadu 2007 a ve svém vyjádření konstatoval, že je zcela normální, aby náklady spojené s přenositelností telefonních čísel přenesl každý operátor na své zákazníky a nikoli na ostatní operátory, což podle názoru navrhovatele dělá odpůrce. Navrhovatel dále zopakoval, že cena za přenesení telefonního čísla od opouštěného operátora k přejímajícímu by měla být sjednocena a to tak, aby byla symetrická a reciproční.

Správní orgán následně vyzval účastníky řízení k seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí. Navrhovatel tak učinil dne 18. prosince 2007 a odpůrce dne 18. a 20. prosince 2007, přičemž si oba ponechali lhůtu na případné vyjádření. Další nahlížení do spisu proběhla ve dnech 14., resp. 15. ledna 2008.

Dne 17. ledna 2008 obdržel správní orgán vyjádření od odpůrce, který toto zaslal na základě nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí. Odpůrce zde uvedl, že trvá na všech svých předchozích tvrzeních a důkazech a uplatnil další námitky ke kalkulaci správního orgánu, kde nesouhlasil se stanovením reciproční ceny ani s vyloučením nákladů na reklamace z kalkulace odpůrce.

Dne 17. ledna 2008 obdržel správní orgán také vyjádření navrhovatele, kde tento konstatuje, že správní orgán do kalkulace odpůrce i nadále zahrnuje náklady, které se procesu zpracování objednávky netýkají. Navrhovatel dále konstatuje, že jakékoliv výrazné rozdíly v nákladech účastníků řízení jsou pouze odrazem neefektivity jednoho z operátorů a není důvod, aby nastavením rozdílných cen za přenesení čísla hradil jeden operátor neefektivně vynaložené náklady druhého operátora.

***

Na základě získaných podkladů a po jejich skutkovém a právním zhodnocení správní orgán konstatuje následující:

Podle § 3 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je Úřad zřízen jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné telefonní služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje.

Podle § 34 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

Podle § 136 odst. 14 zákona o elektronických komunikacích musí podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť splnit povinnost uvedenou v § 34 tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy specifikující technické podmínky.

Dne 27. června 2005 vydal Úřad opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel. Toto opatření nabylo účinnosti dne 15. července 2005. Povinnost realizovat přenositelnost čísel

ve veřejných mobilních telefonních sítích tedy byla stanovena nejpozději ke dni 15. ledna 2006.

Při hodnocení předmětného řízení vycházel správní orgán z následujícího:

Správní řízení bylo zahájeno s návrhem na rozhodnutí podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, tedy k rozhodnutí sporu postupem podle § 127 tohoto zákona, na návrh navrhovatele z důvodu uváděné vzájemné nedohody účastníků řízení na textu dodatku, který by v souladu s článkem 17 odst. 2 opatření upravoval nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením. Úřad má podle § 127 zákona o elektronických komunikacích zmocnění rozhodnout spor vzniklý na základě povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě, což v tomto případě zejména znamená na základě opatření. Správní orgán má tedy úlohu arbitra (rozhodce) a může takto rozhodnout o nárocích některé ze stran sporu na splnění povinnosti či vymožení práva vyplývajícího ze zákona o elektronických komunikacích, právních předpisů nebo jiných normativních aktů (např. opatření).

Podle názoru správního orgánu je obecně nezbytné při rozhodování sporů o uzavření smlouvy/dodatku ke smlouvě o propojení vycházet z posouzení následujících skutečností:

1. zda existuje pro daný sporný případ kontraktační povinnost, která by byla deklarována buďto přímo v zákoně o elektronických komunikacích nebo jiném prováděcím předpisu a nebo by byla na základě zákona o elektronických komunikacích uložena postupem podle § 51 odst. 3 tohoto zákona nebo postupem podle § 79 odst. 2 písm. a) tohoto zákona. Pokud ano, tak
2. zda jsou sporné body jednoznačně vymezeny tak, aby o nich mohl správní orgán rozhodnout podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

K problematice existence kontraktační povinnosti správní orgán v daném případě dospěl k závěru, že tato povinnost je dostatečně upravena ustanovením čl. 17 opatření.

Navrhovatel formuloval svůj petit tak, že oba účastníci řízení mají povinnost uzavřít dodatek ke smlouvě o propojení ve znění, které celé je součástí petitu. Petit tedy obsahuje jak sporné body, tak části, které jsou výsledkem smluvní dohody obou účastníků řízení. Podle ustanovení § 141 odst. 7 správního řádu správní orgán návrhu zcela vyhoví, zčásti vyhoví, zamítne jej nebo ve zbylé části zamítne. Správní orgán nemá pravomoc petit svévolně měnit. Protože petit je formulován jako nedílný celek se vzájemnými odkazy a nikoliv jako množina autonomních bodů k samostatnému rozhodnutí, správní orgán jej může pouze celkově zamítnout nebo celkově potvrdit. Při částečném potvrzení či zamítnutí by došlo k nekonzistenci odkazů a definovaných pojmů. Vzhledem k tomu, že petit obsahuje jedno a více ustanovení, která nenacházejí oporu v platné právní úpravě (zejména jde o zákon o elektronických komunikacích a opatření), tedy ukládají povinnost nad rámec tohoto zákona či opatření, nebylo jej možno potvrdit.

Navrhovatel ve svém rozkladu ze dne 26. května 2006 namítal, že správní orgán musí vždy rozhodovat o celém textu smlouvy, a to alespoň tak, že rozhodne o sporných částech, přičemž z jeho rozhodnutí musí vyplývat, že ostatní „nesporné“ části smlouvy musí zůstat nezměněny. Navrhovatel tvrdí, že pokud by správní orgán interpretoval svoji pravomoc jako omezenou pouze na sporné části smlouvy, žádný spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost týkající se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě by nebylo možné takto vyřešit.

Správní orgán se zde plně ztotožňuje s názorem odvolacího orgánu v rozhodnutí čj. 32 565/2006-603/II. vyř., podle kterého správní orgán nemůže svým rozhodnutím nahradit

smlouvu/dodatek ke smlouvě o propojení, může pouze rozhodnout o tom, který z účastníků řízení je v právu pro daný případ. Proto je nezbytné, aby návrh na zahájení správního řízení, resp. znění petitu, bylo formulováno vždy v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o elektronických komunikacích, a to tak, aby o něm mohl správní orgán v souladu s uvedeným zákonem rozhodnout, a to při respektování zřejmé právní závislosti jednotlivých ustanovení zákona a opatření. Správní orgán tedy rozhoduje pouze o sporných částech, nikoli i o „nesporných“.

Ke sporu o cenu za přenos telefonního čísla

Hlavním předmětem sporu byly ceny za přenesení telefonního čísla požadované odpůrcem jako opouštěným operátorem, který je navrhl u jednoduché objednávky pro zákazníka s předplacenou kartou ve výši 2 085,- Kč za číslo a u zákazníka s písemnou smlouvou ve výši 2 595,- Kč za číslo a v případě komplexní objednávky ve výši 15 650,- Kč za číselný rozsah. Rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 875/2006-610/XV. vyř. ze dne 9. března 2007 byla cena za přenesení čísla stanovena z podkladů předložených dne 1. listopadu 2006 u jednoduché objednávky na 576,- Kč za jedno číslo a u komplexní objednávky byla cena stanovena tak, že část nákladů byla společná pro celý soubor přenášených čísel a pouze část nákladů byla závislá od počtu přenášených čísel. Tyto ceny napadl navrhovatel rozkladem. Rozhodnutím čj. 32 122/2007-603 vydaném odvolacím orgánem dne 25. června 2007 (ve znění opravného rozhodnutí čj. 32 122/2007-603/II. vyř. ze dne 20. července 2007) bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 875/2006-610/XV. vyř. a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V novém rozhodnutí správní orgán I. stupně vycházel při výpočtu ceny za přenesení čísla z ustanovení § 55 zákona o elektronických komunikacích, opatření a rozhodnutí odvolacího orgánu 32 122/2007-603 vydaném odvolacím orgánem dne 25. června 2007 (ve znění opravného rozhodnutí čj. 32 122/2007-603/II. vyř. ze dne 20. července 2007).

Ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích stanoví, že „Podnikatel, který je povinen poskytovat službu podle § 34, a podnik s významnou tržní silou na relevantním trhu, který je povinen poskytovat službu podle § 70, sjedná ceny za propojení v souvislosti s poskytováním těchto služeb tak, aby tyto ceny byly nákladově orientovány.“ a „Nákladově orientovanou cenou se rozumí cena, která zahrnuje efektivně a účelně vynaložené náklady a přiměřený zisk. Tato cena se sjedná tak, aby zajistila návratnost investic v přiměřeném časovém období a zohlednila příslušná rizika.“

Opatření stanoví v čl. 13, že cena za přenesení čísla je cenou za zpracování objednávky žadatele na přenesení čísla podle čl. 8 nebo čl. 11 opatření. Tuto cenu hradí podle opatření přejímající operátor opouštěnému. Cenu lze sjednat zvlášť za přenos jednoho čísla nebo za přenos více čísel.

Odvolací orgán ve svém rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedl, že „...*Pokud však navrhovatel požaduje ve svých četných podáních určit cenu za službu přenosu telefonních čísel, kterou hradí přejímající operátor opouštěnému operátorovi, pak jistě je z jeho pohledu rovněž sporná cena za přenos telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce, protože tak požaduje bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným a který je přejímajícím operátorem. V této souvislosti je tedy nutno rovněž zabývat se otázkou, zda-li by cena měla být stanovena recipročně, tedy zda-li oprávněné náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky mohou být srovnatelné u obou účastníků správního řízení.... že tato cena má odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky, což z obecného vzorce, který byl použit pro její výpočet, nevyplývá. Je proto nutné se znovu zabývat kalkulací ceny a tento obecný vzorec upravit tak, aby obsahoval náklady*

vynakládáné na přenesení telefonního čísla podle čl. 11 opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, nikoli však náklady na společné řešení....“

Pro výpočet sporných cen vycházel správní orgán z čl. 11 opatření obecné povahy a z nových kalkulací a dalších podkladů aktualizovaných za rok 2006 předložených návrhovatelem dne 5. listopadu 2007 a odpůrcem dne 20. listopadu 2007. Před vydáním rozhodnutí byli oba účastníci řízení seznámeni s postupem správního orgánu při výpočtu ceny za přenesení čísla.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že cena má odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky a že je třeba obecný vzorec upravit tak, aby obsahoval náklady vynakládáné na přenesení telefonního čísla podle čl. 11 opatření, nikoli však náklady na společné řešení, správní orgán níže uvádí detailní postup a podrobnější rozpracování obecného vzorce pro výpočet ceny za přenesení čísla, který zohledňoval a zohledňuje pouze přírůstkové náklady.

Náklady na zpracování objednávky se skládají ze součtu dvou složek:

- 1) nákladů na lidské zdroje,
- 2) nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky.

Náklady na lidské zdroje jsou vyčísleny na jednu objednávku podle průměrného počtu minut potřebných k jednotlivým operacím při zpracování objednávek, které jsou oceněny jednotkovými náklady na minutu živé práce.

Náklady na technické zabezpečení zpracování objednávky, které představují zejména pořízení, rozšíření, úpravu a údržbu systémů potřebných pro správné a úplné zpracování objednávky opouštěným operátorem, jsou vyčísleny jako celek, a tudíž se vztahují na všechna přenesená čísla ze sítě opouštěného operátora.

Správní orgán při výpočtu nákladů na technické zabezpečení zpracování objednávky vycházel z obecného vzorce, kde se součet efektivně a účelně vynaložených nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu k zajištění přiměřeného zisku vynaložených na zpracování objednávky na přenesení čísla, tj. pouze přírůstkové náklady, dělí počtem přenesených čísel za posuzované období 5 let.

V čitateli jsou přírůstkové náklady související se zpracováním objednávek, tj. provozní náklady a náklady na technické zabezpečení zpracování objednávek podle procesů uvedených v jednotlivých bodech čl. 11 opatření vynaložené za období pěti let. Do výpočtu nejsou zahrnuty náklady, které vstupují do služeb, pro které je specifikovaná cena v čl. 12 písm. b) a c) respektive v čl. 14 a 15 opatření, tj. vyhledání a správné směrování přeneseného čísla, náklady společného řešení včetně nákladů decentralizované části společného řešení a další náklady, které nesouvisí se zpracováním objednávky na přenesení čísla k jinému mobilnímu operátorovi.

Ve jmenovateli je uveden počet přenesených čísel v souvislosti s návratností vynaložených investic za období 5 let, který je vypočten jako pětinašobek skutečného počtu přenesených čísel za rok 2006.

V nákladech je zahrnut přiměřený zisk (WACC) ve výši 11,5 % nákladů vloženého kapitálu v souladu s opatřením obecné povahy č. OOP/4/02.2008-1, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/4/03.2006-3, kterým se stanoví metodika účelového členění nákladu a výnosu a jejich přiřazování a určuje se struktura vykazovaných informací. Přiměřeným časovým obdobím pro návratnost investic podle § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích považuje správní orgán období 5 let. Příslušná rizika jsou již zohledněna prostřednictvím přiměřeného zisku.

Do výpočtu vstupují pouze náklady na zpracování objednávky opouštěného operátora, a to v souladu s článkem 11 opatření, kde jsou uvedeny procesy při přenášení čísel mezi mobilními operátory.

Procesy přenášení čísla podle jednotlivých bodů čl. 11 opatření jsou u odpůrce jako opouštěného operátora následující:

Vlastní proces přenesení čísla je zahájen kontaktem účastníka s přijímajícím operátorem, který zkontroluje, zda je telefonní číslo přenositelným mobilním číslem podle opatření a zda žádost obsahuje správný údaj o opuštěném operátorovi. Poté přijímající operátor prostřednictvím aplikačního rozhraní zadá objednávku na přenesení čísla opuštěnému operátorovi a předá její identifikaci (PAC ID – kód přenesení čísla) účastníkovi. Aplikační rozhraní a specifikace komunikačního protokolu zde tedy plní funkci distribuovaného společného řešení objednávkového systému. Náklady na aplikační rozhraní byly z kalkulace vyloučeny jako součást společného řešení, lze však konstatovat, že by oba systémy byly na straně opuštěného operátora nutné i v případě plně centralizovaného společného řešení MNP.

Opouštěný operátor na základě přijaté objednávky na přenesení čísla provede identifikaci účastníka (autorizaci) a ověří platnost PAC ID. Identifikaci účastníka se v tomto případě rozumí, že účastník prokáže, že je oprávněn nakládat s telefonním číslem, o jehož přenesení v objednávce žádá, a dále v případě písemné smlouvy s opuštěným operátorem podá její platnou výpověď, a to do 10 pracovních dnů od data zadání objednávky do společného řešení v souladu s čl. 11 odst. 4 opatření. V opačném případě je objednávka ze společného řešení vyřazena, opuštěný operátor o tomto informuje přijímajícího operátora.

Výpověď smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací u post-paid účastníků musí mít písemnou formu a může být podána buď na značkové prodejně opuštěného operátora (sepsání výpovědi v interním systému opuštěného operátora - POS Client pro rezidentní zákazníky a Siebel pro segment business a korporátních zákazníků), nebo zaslána na adresu Centra péče o zákazníky opuštěného operátora. Opouštěný operátor provede kontrolu platnosti výpovědi, výpověď zpracuje v systému evidence účastníků a zadá údaje do interního systému pro služby a správu vztahů se zákazníky opuštěného operátora (aCRM). Náklady na posledně zmíněný systém nebyly do kalkulace započteny. V případě neúspěšné identifikace je účastník informován opuštěným operátorem a má možnost provést identifikaci opakovaně, maximálně však třikrát. V případě pre-paid účastníků se identifikace provádí formou SMS nebo IVR (hlasový konverzant). Na straně opuštěného operátora je ověřováno PAC ID MNP serverem a PUK dotazem do interních systémů opuštěného operátora (aCRM).

Po úspěšné identifikaci zákazníka (autorizaci) následuje ověření objednávky ze strany opuštěného operátora, které spočívá zejména v kontrole neuhrazených vyúčtování, v kontrole smluvních závazků účastníka a v kontrole ostatních skutečností dle čl. 11 odst. 5 písm. b) - g) opatření. Opouštěný operátor prověřuje na základě PAC ID účastníka, jeho MSISDN (účastnické číslo), úhradu všech vystavených faktur, aktivované služby a u daného MSISDN se zaznamenává, že je v procesu přenášení a nemohou mu být tedy poskytovány některé služby jako například volání na služby se zvláštním tarifem.

Ověření objednávky probíhá prostřednictvím aplikačního rozhraní, které je vstupní branou do ostatních systémů společnosti. Za tímto účelem jsou postupně odesílány systémové dotazy do ostatních aplikací opuštěného operátora MNP serverem, který také shromažďuje jejich odpovědi a podle nich je MNP serverem vyhodnocován i další postup zpracování objednávky. MNP server tak hraje klíčovou roli v procesu zpracování objednávky na přenesení mobilního čísla, a to jak při řízení zpracování objednávek při přenášení čísel v

rámci interních systémů, tak při zajištění informovanosti zákazníka (odesílání systémových SMS v definovaných bodech procesu přenesení mobilního čísla) a předání výstupních informací aplikačnímu rozhraní pro komunikaci s přejímajícím operátorem (jedná se o soustavu několika serverů, umístěných v technologických místnostech, se speciálním SW vyvinutým a implementovaným pro zajištění realizace procesu přenesení mobilních čísel, a zajištění IT site upgrade). Ověřování objednávky probíhá postupnými dotazy MNP serveru do interních systémů aktivační aplikace a databáze, v nichž se kontroluje, zda není číslo v daném okamžiku v procesu migrace, deaktivace, či zda již není přenášeno na základě jiné objednávky, dále do systému pro služby a správu vztahů se zákazníky a do systému, který slouží jako základní databázový nástroj o zákaznících (pre-paid, post-paid, PBX), o jejich aktivovaných službách, přidělených číslech včetně vícenásobných (multinumbering, tj. různá čísla jednoho zákazníka pro mobilní, datovou a faxovou službu), o platební morálce zákazníků apod. Dotazy jsou zasílány jednotlivě a následně vyhodnocovány jako např. odmítnutí ověření, potvrzení ověření, zaslání následujícího dotazu.

Prvním systémovým dotazem v procesu ověření objednávky je zjišťování, zda číslo může být přeneseno či nikoliv, a to prostřednictvím databáze NPLAN, která obsahuje informace o vlastnictví číselných přidělení a o přenesených číslech. Při zpracovávání objednávky tato databáze představuje pro operátora základní zdroj informací o číselných přidělech a o tom, zda je číslo přenositelné, neboť se do něj vždy doplňují aktualizované informace o nových číselných přidělech vydaných Českým telekomunikačním úřadem, a slouží tedy jako jeden z podkladů pro ověření objednávky.

Po zjištění, zda je číslo přiděleno opouštěnému operátorovi (dotazem MNP serveru), a zda je přenositelné (NPLAN), pokračuje ověření dále dotazem z databáze do systému správy interních procesů, který registruje objednávky a zajišťuje a hlídá jejich statusy až po finální zpracování objednávky a uvolnění čísla k přenesení do sítě přejímajícího operátora. Na úrovni komunikace s přejímajícím operátorem tento systém částečně supluje centralizované společné řešení. Náklady na tento systém nevstupují do výpočtu ceny za přenesení čísla. Ověření pokračuje dále dotazy do interních administrativních systémů, a to pro služby a správu vztahů se zákazníky a do systému, který slouží jako základní databázový nástroj o službách a zákaznících (DZ, BSCS, SICAP, Business Logika). Tyto systémy obsahují informace o zákaznících - pre-paid, post-paid, PBX, o jejich aktivovaných službách, přidělených číslech včetně multinumberingu a jejich platební morálce, které jsou podkladem pro ověření objednávky. Požadované informace jsou na základě autorizačního dotazu z interních systémů opouštěného operátora směrovány zpátky prostřednictvím správy interních procesů a databáze za využití aplikačního rozhraní i přejímajícímu operátorovi. V určených případech opouštěný operátor informuje rovněž účastníka (viz dále).

V případě negativního ověření objednávky ze strany opouštěného operátora, zpracování objednávky již nepokračuje, o čemž je informován účastník (zajišťuje MNP server) a prostřednictvím aplikačního rozhraní i přejímající operátor. Naopak, po kladném vyhodnocení všech systémových dotazů, zasílá MNP server za využití aplikačního rozhraní odpovídající zprávu přejímajícímu operátorovi. Tímto je ověření objednávky ukončeno a číslo je uvolněno k přenesení. Nyní již může přejímající operátor s účastníkem sjednat požadované datum přenesení.

Přejímající operátor informuje opouštěného operátora o plánovaném termínu přenesení opět přes aplikační rozhraní, navržený termín přenesení opouštěným operátorem stejným způsobem potvrzuje a publikuje ve společném řešení – referenční databázi přenesených čísel (RNPDB-M) náklady na RNPDB-M nejsou v kalkulaci zahrnuty - tvoří součást společného řešení. Informace je pak u opouštěného operátora předána do interních systémů k vystavení finální faktury, k deaktivaci účastníka v den přenesení čísla a ke změně směrování daného čísla v routingové databázi opouštěného operátora (MNP Server, NPLAN, Business Logika, Intermediate) .

V průběhu zpracování objednávky jsou zákazníci informováni o stavu zpracování objednávky a o termínu přenesení čísla, což je zajišťováno příslušnými interními systémy opouštěného operátora prostřednictvím MNP Serveru.

V přípravné fázi probíhal design procesu zpracování objednávek při přenášení čísel déle než rok a byl realizován vedle interních zdrojů (tj. právní oddělení, produktový management, produktový development, oddělení procesů a podpory, na straně IT pak interní analytici, architekti, vývojáři aplikací atd. – souhrnně network, administrations, operations) také s využitím externích business analytiků, architektů, developerů, konzultantů a testerů. Celý proces zpracování objednávky při přenášení mobilních čísel byl připraven tak, aby při maximální efektivitě byly dodrženy i požadavky na bezpečnost a plynulost. Za tímto účelem bylo mimo jiné nutné provést funkční testy a proškolení dotčené pracovníky (IT Test environment, Planning and Implementation Costs).

Podle uvedeného postupu zpracování objednávky vstupují do výpočtu přírůstkové náklady, které bylo nutno vynaložit na rozšíření a úpravu stávajících systémů, a to z důvodu zavedení služby přenositelnosti telefonního čísla, jedná se pouze o náklady vynaložené na technické zabezpečení zpracování objednávky a náklady na lidské zdroje související se zpracováním objednávky podle článku 11 opatření.

Správní orgán zahrnul do výpočtu náklady podle výše uvedeného popisu zpracování objednávky: Lead Architect HP, LogicaCMG Test Lead, Logos Business Analyst, NPLAN, Siebel, Eurotel MNP server, Intermediate (50 %), POS Client, IT Test environment (25 %), IT site upgrade (25 %), Developers (50 %), Consultancy (50 %), Network, administrations and operations (50 %), Eurotel central MNP solution Maintenance (50 %), Planning and Implementation Costs (50 %). K investičním nákladům, u kterých byla uvažována návratnost za období pěti let, byl dopočten WACC ve výši 11,5 %.

Proti kalkulaci předložené odpůrcem dne 5. listopadu 2007 správní orgán nezapočítal náklady Consultancy, Network, administrations and operations, Eurotel central MNP solution Maintenance a Planning and Implementation Costs v plné výši, ale jen z 50 %. Důvodem je, že tyto náklady se týkají zabezpečení přenesení čísel jak pro odcházející zákazníky (tzv. port-out), tak i pro nové příchozí zákazníky (tzv. port-in). K interním nákladům a k externím nákladům na údržbu (Network, administrations and operations a Eurotel central MNP solution Maintenance) nebyl připočítán WACC, který se počítá jen u nákladů vloženého kapitálu.

U nákladů na lidské zdroje správní orgán z jednotlivých operací potřebných ke zpracování objednávky vyloučil náklady na sepsání výpovědí, protože je nepovažuje za přírůstkové náklady v souladu s čl. 11 opatření. Náklady na reklamace správní orgán snížil na 50 %, protože jen část reklamací je ze strany zákazníka neoprávněných (chyby v objednávce, chybějící výpovědi, neuhrazené pohledávky). Vyřízení reklamací vzniká jako vedlejší proces při zabezpečení přenesení čísla a tyto reklamace by vůbec nenastaly kdyby zákazník nechtěl přenést číslo. Zákazník musí být informován, proč nesplnil podmínky portace a podle čl. 11 opatření mu musí být nabídnuty další dvě možnosti autorizace během 7 následujících pracovních dní.

Správní orgán při posuzování výše navržené ceny prověřoval rovněž efektivnost a účelnost vynaložených nákladů vstupujících do výpočtu ceny za přenesení čísla. Bylo provedeno dokazování v místě účastníků správního řízení zaměřené na kritéria výběrového řízení pro výběr dodavatelské firmy a na nejvýznamnější dodavatelské faktury za investice, systémové úpravy, testování, konzultace a za náklady na školení pracovníků vynaložené v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel.

Výše popsaným postupem na základě prověření kalkulace předložené odpůrcem správní orgán vypočítal tuto cenu za přenesení čísla ve výši **524,- Kč**. Odpůrce v předložené kalkulaci ze dne 5. listopadu 2007 požaduje cenu za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ve výši 714,- Kč.

Správní orgán umožnil účastníkům řízení podle § 38 odst. 6 správního řádu nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí, včetně utajovaných skutečností, kterými je prováděn důkaz a jsou označené jako obchodní tajemství. Dne 14. ledna 2008 nahlédl do spisu zástupce odpůrce a dne 15. ledna 2008 zástupce navrhovatele. Oba účastníci řízení podali vyjádření ke spisovému materiálu.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 16. ledna 2008 trvá na všech svých tvrzeních a důkazech a uplatňuje dvě zásadní připomínky a výhrady.

Odpůrce nesouhlasí se stanovením reciproční ceny uvedené ve výpočtu, který je součástí spisu, protože cena musí splňovat ustanovení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích. K připomínce správní orgán uvádí, že v Rozhodnutí odvolacího orgánu 32 122/2007-603 dne 25. června 2007 (ve znění opravného rozhodnutí čj. 32 122/2007-603/II. vyř. ze dne 20. července 2007) je uvedeno, že při stanovení ceny je nutno se zabývat otázkou reciprocity, a proto byl proveden i výpočet průměrné ceny. Správní orgán k otázce reciprocity cen uvádí následující: Cena za přenesení čísla je řešena konkrétně zákonem o elektronických komunikacích v § 55 odst. 1 a 2. Toto ustanovení stanoví, že cena musí být nákladově orientována, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit rizika. Stanovením stejné ceny (pro oba účastníky řízení) za přenesení čísla by toto ustanovení nebylo naplněno.

Dále odpůrce zásadně nesouhlasí s vyloučením nákladů na reklamace. Správní orgán tuto připomínku částečně akceptoval a náklady na reklamace započtl v 50 % výši, bližší vysvětlení je uvedeno výše u nákladů na lidské zdroje.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 17. ledna 2008 trvá na všech svých dříve předložených vyjádřeních a argumentacích a uvádí řadu následujících připomínek.

Navrhovatel uvádí, že veškeré investiční náklady, které správní orgán zahrnuje do kalkulace ceny za přenesení čísla by měly respektovat oboustrannou využitelnost (port-in a port-out) a měly by tedy představovat pouze polovinu nákladů prezentovaných jednotlivými operátory. S tímto názorem správní orgán nesouhlasí a odkazuje na výše popsané přírůstkové náklady odpůrce, které bylo nutno vynaložit na pořízení, rozšíření a úpravu stávajících systémů, které zabezpečují procesy přenášení čísla podle jednotlivých bodů čl. 11 opatření na straně opouštěného operátora. V situaci, kdy do kalkulace ceny vstupují pouze náklady na zpracování objednávky, nelze veškeré investiční náklady snižovat na polovinu s poukazem na obousměrnost provozu. V případě zpracování objednávky opouštěným operátorem se jedná o komplexní proces, který se dotýká většiny systémů a aplikací opouštěného mobilního operátora, avšak v případě přejímajícího operátora tomu tak není – ten čeká na výsledek zpracování objednávky u opouštěného operátora a pak provede standardní aktivaci zákazníka. Přírůstkové náklady na systémy zpracovávající objednávky se tedy logicky váží zejména k uvolnění portovaného čísla, nikoliv k přijetí čísla.

Navrhovatel uvádí, že náklady na Eurotel MNP server správní orgán zahrnul nad rámec do kalkulace ceny. K tomuto správní orgán uvádí, že se tyto náklady byly započteny v plné výši, protože byly vynaloženy na pořízení informačního systému, který řídí zpracování objednávek při přenášení čísla od opouštěného operátora k přejímajícímu operátorovi.

Správní orgán akceptoval připomínky navrhovatele a nezapočítal náklady Consultancy, Network, administrations and operations, Eurotel central MNP solution

Maintenance a Planning and Implementation Costs v plné výši, ale jen z 50 %. Důvodem je, že tyto náklady se týkají zabezpečení přenesení čísel jak pro odcházející (port-in) zákazníky, tak i pro nové příchozí zákazníky (port-out).

Navrhovatel uvádí, že do ceny za přenesení čísla nepatří nákladové položky týkající se informování zákazníka o přenositelnosti nebo informování zákazníka o probíhajícím procesu, které jsou nad rámec povinnosti opatření, a že do ceny rozhodně nepatří náklady na ukončení účastnické smlouvy, proces deaktivace či vyřizování reklamací. K této připomínce správní orgán uvádí, že náklady na sepsání výpovědi se zákazníkem z výpočtu vyloučil, přestože je ukončení smlouvy podmínkou přenesení čísla, nepovažuje je však za přírůstkové náklady. Náklady na deaktivaci v kalkulaci odpůrce nejsou uvedeny. Náklady na reklamace správní orgán zahrnul v 50 % výši, protože část reklamací je přímo vyvolaná potřebou přenesení čísla, podrobnější odůvodnění je uvedeno výše. Informování zákazníka o úspěšné či neúspěšné autorizaci je povinností opouštěného operátora podle č. 11 opatření.

Správní orgán souhlasí s názorem navrhovatele a odvolacího orgánu, že služba přenesení telefonních čísel přináší veřejný prospěch všem účastníkům, a to formou zkvalitňování a zvýhodňování podmínek poskytovaných služeb. Cena za přenesení telefonního čísla nemůže fungovat jako prostředek k zajištění návratnosti veškerých investic vynaložených na realizaci zákonem uložené povinnosti zavedení služby přenositelnosti čísel. Je tedy naprosto na místě, když náklady spojené se společným řešením, náklady na hlášku, náklady na přenesení čísla pro nové připortované zákazníky (port-in) atd., které vznikly zavedením služby přenositelnosti čísel, budou mobilními operátory zahrnuty do cen služeb poskytovaných všem koncovým uživatelům. Rovněž tak cena za přenesení čísla stanovená v souladu s § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, kterou platí přejímající operátor opuštěnému operátorovi, přenášená na koncového účastníka může být plně či částečně rozpuštěna do služeb všem koncovým účastníkům, zejména v případě, že by výše této ceny koncového účastníka v rozporu s § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích odrazovala od služby přenesení čísla.

Správní orgán zahrnul do výpočtu ceny za přenesení čísla od opuštěného operátora k přejímajícímu operátorovi náklady podle principiálně jednotné metodiky, která respektuje platné právní normy pro přenositelnost čísel. Správní orgán vycházel z předložených kalkulací účastníků řízení, které jednotným způsobem upravil podle výše popsaných principů a zohlednil konkrétní postupy zpracování objednávky na straně opuštěného operátora podle procesů uvedených v čl. 11 opatření.

Správní orgán prověřil předložené kalkulace obou účastníků sporného řízení i z hlediska efektivity a stanovením odlišných sporných cen za přenesení čísla ze sítě odpůrce či ze sítě navrhovatele zohlednil objektivní odlišnosti obou mobilních operátorů. Efektivní operátor není nezbytně ten, jehož náklady jsou nejnižší, ale musí poskytovat své služby kvalitně a být konkurenceschopný na srovnatelném trhu, kde koncový uživatel má možnost výběru operátora přenesením svého čísla.

Navrhovatel poukazuje v souvislosti se symetrickou a reciproční cenou za přenesení čísla na stanovení ceny za terminaci v mobilních sítích. K tomu správní orgán uvádí, že cena za terminaci byla stanovena jako cena symetrická váženým průměrem za všechny tři mobilní operátory. Tato cena je regulovaná podle § 56 a 57 zákona o elektronických komunikacích na základě výsledků analýzy relevantního trhu č. 16 „ukončení volání (terminace) ve veřejné mobilní telefonní síti“. A pro tuto regulaci je možno uplatnit způsoby uvedené v § 58 zákona o elektronických komunikacích, nikoliv však pro přenositelnost čísel. Cena za přenesení čísla je přímo řešena zákonem o elektronických komunikacích v § 55 odst. 1 a 2. Toto ustanovení stanoví, že cena musí být nákladově orientována, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené

náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit rizika. Stanovením stejné ceny za přenesení čísla by toto ustanovení nebylo naplněno.

Správní orgán stanovil rovněž cenu za přenesení čísla ze sítě odpůrce na základě komplexní objednávky:

Komplexní objednávka se týká přenesení skupiny několika čísel najednou. Výpočet ceny za komplexní objednávku se odráží od jednoduché objednávky a současně zohledňuje, že některé procesy (kroky) jsou společné pro celý komplex přenášených čísel, a tudíž část nákladů s nimi spojených společně sdílí celý soubor přenášených čísel. Druhá část nákladů je závislá na počtu přenášených čísel.

Výpočet pro komplexní objednávku byl proveden dle následujícího vzorce:

Náklady na hromadnou portaci = náklad společný, tj. 100 Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 424 Kč).

Společný náklad správní orgán stanovil na základě posouzení jednotlivých dílčích procesů při zpracování komplexní objednávky podílem 80,6 % z nákladů na lidské zdroje. Podíl 80,6 % času potřebuje operátor na vyřízení objednávky bez ohledu na počet přenášených čísel.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že navrhovatel požaduje ve svých četných podáních určit cenu za službu přenosu telefonních čísel bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným a který je přejímajícím operátorem, správní orgán stanovil podle jednotné metodiky cenu za přenesení čísla rovněž ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce.

Stejně procesy zpracování objednávky probíhají na straně navrhovatele. Odlišností jsou názvy interních systémů podílejících se na zpracování objednávky. Interní systémy podílející se na zpracování objednávky na přenesení čísla (autorizace, ověření) musely být upraveny v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel tak, aby zabezpečily zpracování objednávky podle procesů přenášení čísla uvedených v čl. 11 opatření.

Na základě kalkulace a dalších podkladů předložených navrhovatelem dne 20. listopadu 2007, ve kterých požaduje cenu za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky ve výši 66,- Kč, správní orgán vypočítal tuto cenu za přenesení čísla ve výši **418,- Kč**. V případě navrhovatele správní orgán započítal do kalkulace investiční náklady na úpravu síťových systémů MSC, HLR, SMSC, MMSC, FNR, MNP services, náklady na softwarové vybavení pro nesíťové systémy, např. tarifní a prodejní systémy, datový sklad CSDW (50 %), upgrade registrů podpůrných systému apod., Proxy databáze (50 %), software pro samoobslužné systémy, technické zabezpečení chodu MNP (50 %). K investičním nákladům byl dopočten WACC ve výši 11,5 %. U nákladů na lidské zdroje správní orgán zvýšil průměrný počet minut z 1,31 min. na 7,5 min., které potřebuje živý operátor ke zpracování objednávky za přenesení čísla podle výsledků kontroly, kterou prováděli zaměstnanci odboru státní kontroly Českého telekomunikačního úřadu od 14. února 2006 pod čj. 39 251/06-620 za účelem prověření lhůt při přenášení čísla podle opatření.

K tomuto výpočtu ceny za přenesení čísla ze sítě navrhovatele při nahlížení do spisového materiálu navrhovatel uvedl ve svém vyjádření ze dne 17. ledna 2008 připomínku, že správní orgán započítal náklady na síťové a nesíťové prvky do kalkulace ceny téměř v plné výši, konkrétněji se však k jednotlivým nákladovým položkám nevyjádřil. K této připomínce správní orgán uvádí, že do výpočtu ceny za přenesení čísla ze sítě navrhovatele nebyly započteny veškeré náklady na společné řešení, které navrhovatel specifikoval. U

nákladových položek, které byly započteny v plné míře se jedná o upgrade systémů pro zpracování objednávky při přenášení čísel od opouštěného operátora. Při výpočtu správní orgán postupoval podle výše popsaných principů a zohlednil konkrétní postupy zpracování objednávky na straně opouštěného operátora podle procesů uvedených v čl. 11 opatření.

Odpůrce se k výpočtu ceny za přenesení čísla ze sítě navrhovatele při nahlášení do spisového materiálu nevyjádřil.

Správní orgán stanovil rovněž cenu za přenesení čísla ze sítě navrhovatele na základě komplexní objednávky:

Komplexní objednávka se týká přenesení skupiny několika čísel najednou. Výpočet ceny za komplexní objednávku se odráží od jednoduché objednávky a současně zohledňuje, že některé procesy (kroky) jsou společné pro celý komplex přenášených čísel, a tudíž část nákladů s nimi spojených společně sdílí celý soubor přenášených čísel. Druhá část nákladů je závislá na počtu přenášených čísel.

Výpočet pro komplexní objednávku byl proveden dle následujícího vzorce:

Náklady na hromadnou portaci = náklad společný, tj. 34,- Kč + (počet portovaných čísel * náklad související s přenesením každého čísla, tj. 384,- Kč).

Společný náklad správní orgán stanovil stejně jako u odpůrce podílem 80,6 % z nákladů na lidské zdroje, které nejsou kráceny o použití samoobslužných systémů. Podíl 80,6 % času potřebuje operátor na vyřízení objednávky bez ohledu na počet přenášených čísel.

Na základě připomínky odvolacího orgánu, že je nutno se rovněž zabývat otázkou, zda-li by cena měla být stanovena recipročně, se správní orgán zabýval otázkou, zda-li vynaložené náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky jsou srovnatelné u obou účastníků správního řízení a zda-li by cena měla být stanovena recipročně.

Navrhovatel ve svých vyjádřeních požaduje jednotnou reciproční cenu za službu přenosu telefonních čísel, kterou hradí přejímající operátor opouštěnému operátorovi bez ohledu na to, který z účastníků správního řízení je opouštěným a který je přejímajícím operátorem. Proto se správní orgán zabýval otázkou, zda-li vynaložené náklady vzniklé v souvislosti se zpracováním objednávky jsou srovnatelné u obou účastníků správního řízení a zda-li by cena měla být stanovena recipročně.

Správní orgán shledal, že procesy zpracování objednávky podle jednotlivých bodů čl. 11 opatření probíhají u obou účastníků řízení stejně. Jejich interní systémy zabezpečující přenesení čísla, lišící se dodavatelskou firmou, však plní stejné funkce. Tyto interní systémy podílející se na zpracování objednávky na přenesení čísla musely být upraveny v souvislosti se zavedením služby přenositelnosti čísel obdobným způsobem. Není porušena zásada reciprocity z věcného hlediska, protože přenos čísel probíhá za stejných podmínek mezi účastníky řízení v pozici opouštěného i v pozici přijímajícího operátora, avšak jejich nákladové vyjádření je z hlediska výše nákladů rozdílné a odráží objektivní odlišnosti založené na konkrétním postupu zpracování objednávky podle procesů uvedených v čl. 11 opatření.

Tímto správní orgán posoudil otázku stanovení jednotné identické reciproční ceny mezi navrhovatelem a odpůrcem a konstatuje, že nemohl požadavku navrhovatele vyhovět, protože cena za přenesení čísla stanovená ve sporném řízení není klasickým regulačním opatřením, tj. rozhodnutím o ceně. Cena za přenesení čísla je řešena konkrétně v § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, kde je stanoveno, že cena musí být nákladové

orientována, zahrnovat efektivně a účelně vynaložené náklady, zajistit návratnost investic a zohlednit příslušná rizika. Stanovením stejné ceny za přenesení čísla pro navrhovatele i odpůrce by toto ustanovení nebylo naplněno. Zákon o elektronických komunikacích umožňuje v případě nutnosti podle § 57 odst. 4 uplatnit regulaci ceny za přenesení čísla jen pro koncové účastníky, pokud by cena v rozporu s § 55 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích odrazovala tyto účastníky od využívání služby přenositelnosti čísel.

Na základě výše uvedeného postupu správní orgán vypočítal cenu za přenesení čísla za jednoduchou objednávku ze sítě odpůrce na **524,- Kč** a ze sítě navrhovatele na **418,- Kč** bez DPH. Takto stanovené ceny zahrnují účelně a efektivně vynaložené náklady, přiměřený zisk a zohledňují rizika, proto jsou to ceny, které účastníci řízení nesmějí překročit, avšak mohou si sjednat ceny nižší, než jsou stanoveny tímto rozhodnutím.

Správní orgán prověřil výši stanovené ceny (stanovených cen) za přenesení čísla i z hlediska mezinárodního porovnání (benchmarking) v době po zavedení služby přenositelnosti čísla u mobilních operátorů v zahraničí. Správní orgán poukazuje na zprávu Electronic Communications Committee (ECC) z roku 2003 o implementaci MNP v zemích CEPT „IMPLEMENTATION OF MOBILE NUMBER PORTABILITY IN CEPT COUNTRIES“, kde je uvedeno, že průměrná cena za přenesení čísla účtovaná mezi mobilními operátory je **22,- €** (podle průměrného ročního kurzu ČNB za rok 2006 to je 623,- Kč a podle současného kurzu 586,- Kč). V aktualizované zprávě ECC z roku 2005 je publikována průměrná cena za přenesení čísla účtovaná mezi mobilními operátory **12,80 €** (podle průměrného ročního kurzu ČNB za rok 2006 to je 362,- Kč a podle současného kurzu 341,- Kč).

K ceně za přenesení čísla účtované koncovým účastníkům správní orgán uvádí, že i kdyby se mobilní operátoři rozhodli plnou výši ceny za přenesení čísla 524 Kč či 418 Kč bez DPH účtovat přímo koncovým účastníkům, správní orgán nepředpokládá, že bude tato výše cen pro účastníky odrazující v porovnání s dvojnásobně vysokou cenou za přenesení čísla ve fixních sítích, nebo v porovnání s cenami jiných služeb nabízených mobilními operátory (například za změnu telefonního čísla společnost Vodafone účtuje účastníkovi 1 000 Kč bez DPH). Správní orgán dále konstatuje, že v současné době operátoři, kteří si již účtují velkoobchodní ceny za přenesení čísla, nepřenášejí tuto cenu na koncového účastníka, a to i s ohledem na konkurenční prostředí na maloobchodním trhu mobilních služeb. V případě nutnosti, tj. pokud by dotčená osoba sjednala ceny v rozporu s § 55 odst. 3, které by odrazovaly účastníky od využívání služby přenositelnosti čísel, správní orgán by mohl postupovat podle § 57 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích a uplatnit regulaci ceny za přenesení čísla pro účastníky vydáním rozhodnutí o ceně.

Ke sporu o zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6 – podle návrhu navrhovatele

Dalším sporným bodem správního řízení byla otázka zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6. Navrhovatel ve svém rozkladu ze dne 26. května 2006 konstatuje, že tuto úpravu považuje za nezbytnou podmínku zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením.

K jednotlivým bodům článku 1.10 Přílohy B Smlouvy, jak je ve svém návrhu Dodatku č. 6 předložil navrhovatel, a s jejichž zařazením vyslovil odpůrce nesouhlas, správní orgán po jejich věcném posouzení uvádí:

1. Navrhovatel požadoval v bodu 1. uvést text: „Služba přenosu telefonního čísla mezi smluvními stranami představuje technické a organizační zpracování objednávky

účastníka opouštěného operátora na přenesení telefonního čísla/čísel a uvolnění požadovaných MSISDN z jeho sítě k přenesení do sítě přejímajícího operátora.“.

2. Navrhovatel požadoval v bodu 5. uvést text: „Opouštěný operátor provede ověření objednávky bezodkladně od obdržení výpovědi dle odst. 2., u 80 % případů nejpozději do 5 minut.“.
3. Navrhovatel požadoval v bodu 6. uvést text: „Opouštěný operátor informuje o výsledku autorizace účastníka a přejímajícího operátora. Pokud byl první pokus o autorizaci neúspěšný, informuje opouštěný operátor účastníka a přejímajícího operátora o důvodu neúspěšné autorizace. Opouštěný operátor v takovém případě musí poskytnout účastníkovi nejméně dvě další možnosti autorizace během sedmi následujících pracovních dní. Opouštěný operátor informuje účastníka i přejímajícího operátora v případě druhého neúspěšného pokusu o autorizaci o důvodu neúspěšné autorizace. V případě třetího neúspěšného pokusu o autorizaci informuje opouštěný operátor účastníka a přejímajícího operátora o odmítnutí objednávky včetně sdělení důvodu neúspěšné autorizace.“.
4. Navrhovatel požadoval v bodu 7. uvést text: „V případě úspěšné autorizace je součástí informace rovněž identifikace typu objednávky (předplacená karta vs. jiný druh smlouvy).“.
5. Navrhovatel požadoval v bodu 9. uvést text: „Pokud opouštěný operátor objednávku odmítl pro některý z důvodů uvedených v opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-03, čl. 11, odst. 5, informuje o neúspěšném ověření objednávky přejímajícího operátora včetně sdělení důvodu neúspěšného ověření. Odmítnutím objednávky je objednávka zrušena.“.
6. Navrhovatel požadoval v bodu 12. uvést text: „V 99% případů uvolní opouštěný operátor čísla (MSISDN) obsažená v objednávce dle odst. 10 do 5 minut.“.
7. Navrhovatel požadoval v bodu 14. uvést text: „Přejímající operátor informuje nejpozději jeden pracovní den před přenesením čísla opouštěného operátora a společné řešení o plánovaném datu přenesení čísla. Od podání této informace již nelze požadovat zastavení procesu přenesení čísla.“.
8. Navrhovatel požadoval v bodu 17. uvést text: „Opouštěný operátor potvrzuje obdržení zprávy od přejímajícího operátora v 99,99% případů nejpozději do 10 vteřin, ve zbývajících 0,01% případech do 60 minut.“.
9. Navrhovatel požadoval v bodu 20. uvést text: „Pokud nastane situace, kdy počet čísel uvolněných dle odst. 10 překračuje limit definovaný odst. 18 a z tohoto důvodu se nastavený limit stává omezujícím pro přenesení čísla účastníkem, budou přejímající operátor a opouštěný operátor situaci řešit buď zvýšením počtu dní v týdnu, kdy dochází k přenášení čísel, nebo zvýšením limitu pro maximální denní přenosy tak, aby nedošlo k omezení práva účastníků na přenesení jeho čísla.“.

Správní orgán návrhům v těchto bodech nemůže přisvědčit, protože směřují k úpravám opatření v oblasti definice, která je stanovena v článku 2 písm. a) opatření, navrhovatel se domáhá uložení povinností (konkrétně jde o povinnost sdělení důvodu neúspěšné autorizace, povinnost předávat identifikaci typu objednávky, informovat navíc opouštěného operátora), které nejsou zakotveny v zákoně ani v opatření, a dále se domáhá stanovení takových postupů, které jdou nad rámec postupu stanoveného v opatření. Prostřednictvím individuálního správního rozhodnutí

správního orgánu by tak byly upravovány podmínky přenositelnosti čísel v případě konkrétních dvou podnikatelů odlišně od podmínek, jak je definuje opatření a taková změna nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím. Navíc stanovení závaznosti postupu předávání identifikace typu objednávky je přitom v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 9 opatření.

10. Navrhovatel požadoval v bodu 2. uvést text: „V souvislosti se zpracováním objednávky účastníka na přenesení telefonního čísla/čísel je opouštěný operátor povinen přijmout výpověď účastnické smlouvy svého účastníka žádajícího o přenesení telefonního čísla/čísel, a to v případě účastníka s písemně uzavřenou účastnickou smlouvou primárně formou faxu. V případě účastníka s jinou smlouvou je opouštěný operátor povinen přijmout výpověď účastnické smlouvy takového účastníka žádajícího o přenesení telefonního čísla/čísel primárně jednoduchými dálkově dostupnými prostředky, zejména pak s využitím hlasového konverzanta (IVR), krátkých textových zpráv (SMS) nebo internetových stránek opouštěného operátora.“.

Správní orgán nemohl návrhu v tomto bodu přisvědčit, protože navrhovatel se domáhá uložení povinnosti, která není zakotvena ani v zákoně ani v opatření (přijímání výpovědi primárně formou faxu). Tato oblast je již upravena v opatření a nelze ji tímto rozhodnutím měnit ani doplňovat. To ovšem podle názoru správního orgánu žádnému účastníkovi tohoto řízení nebrání takto výpovědi přijímat.

11. Navrhovatel požadoval v bodu 3. uvést text: „Po obdržení výpovědi účastnické smlouvy provede opouštěný operátor bezodkladně, v případě předplacené služby nejpozději do dvou hodin a v případě písemné smlouvy do pěti pracovních dní, ověření objednávky. Autorizaci provádí opouštěný operátor porovnáním identifikačních údajů účastníka, které mu byly předány v rámci výpovědi dle odst. 2, s údaji v účastnické smlouvě.“.

Správní orgán nemohl návrhu v tomto bodu přisvědčit, protože navrhovatel se domáhá změny opatření v oblasti provedení autorizace (konkrétně jde o druh porovnávaných údajů), která je stanovena v článku 11 odst. 6 opatření, a taková změna nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím. Navíc se navrhovatel odkazuje na ustanovení bodu 2, který nebyl správním orgánem shledán oprávněným a samostatně toto ustanovení nedává smysl.

12. Navrhovatel požadoval v bodu 8. uvést text: „Validaci provádí opouštěný operátor pro každé číslo (MSISDN) v objednávce zvlášť.“.

Správní orgán návrh v tomto bodu neakceptoval, protože navrhovatel se domáhá stanovení takového postupu, který je v rozporu s první větou článku 11 odst. 5 opatření.

13. Navrhovatel požadoval v bodu 10. uvést text: „Pokud opouštěný operátor objednávku neodmítnul, informuje o úspěšném ověření objednávky přejímajícího operátora.“.

14. Navrhovatel požadoval v bodu 11. uvést text: „Po sdělení kladného výsledku ověření objednávky uvolní opouštěný operátor bezodkladně, nejpozději však do 5 hodin, čísla (MSISDN) obsažená v objednávce k přenesení. O uvolnění čísel informuje přejímajícího operátora.“.

Správní orgán návrhu v tomto bodu nepřisvědčil, protože navrhovatel se domáhá

stanovení takového postupu, který je v rozporu s článkem 11 odst. 7 opatření (uvolnění čísla do 5 hodin, zatímco opatření stanovuje 5 provozních hodin). Taková změna opatření nemůže být podle výše uvedených argumentů provedena tímto rozhodnutím. V opatření je dále stanoveno, že opouštěný operátor bude informován prostřednictvím společného řešení, nikoliv jinou cestou, jak navrhuje navrhovatel.

15. Navrhovatel požadoval v bodu 13. uvést text: „Přejímající operátor ve spolupráci s účastníkem naplánuje datum přenesení uvolněného čísla tak, aby k přenesení došlo nejpozději do 14 pracovních dní po uvolnění čísla dle odst. 10.“.

Správní orgán návrh v tomto bodu považuje za zmatečný ve svém odkazu, a proto mu rovněž nebylo možno vyhovět.

16. Navrhovatel požadoval v bodu 15. uvést text: „Před okamžikem přenesení čísla ukončí opouštěný operátor poskytování služby účastníkovi na přenášeném čísle a přejímající operátor zahájí na tomto čísle poskytování služby po okamžiku přenesení čísla.“.

Správní orgán považuje návrh na zařazení tohoto textu do Smlouvy za nadbytečný, protože opakuje čl. 11 odst. 11 opatření.

17. Navrhovatel požadoval v bodu 16. uvést text: „Služba přenosu telefonních čísel je ukončena:
a) v případě úspěšného ověření objednávky dle odst. 3 uvolněním požadovaného čísla/čísel ze sítě opouštěného operátora k přenesení do sítě přejímajícího operátora a jeho deaktivací v síti opouštěného operátora,
b) v případě neúspěšného ověření objednávky dle odst. 3 odmítnutím objednávky ze strany opouštěného operátora.“.

Správní orgán návrhu v tomto bodu nevyhověl, protože navrhovatel navrhoval definovat službu přenesení čísla výše a tato byla správním orgánem zamítnuta. Ustanovení, které se o takovou definici opírá, poté již nelze akceptovat.

18. Navrhovatel požadoval v bodu 18. uvést text: „Počet vytvořených nebo ověřovaných objednávek na přenesení čísel není limitován.“.

19. Navrhovatel požadoval v bodu 19. uvést text: „Přejímající operátor může za jeden den přenést ze sítě opouštěného operátora do své sítě maximálně 1.800 účastnických čísel. Opouštěný operátor není oprávněn odmítnout přenést účastnická čísla, pokud počet požadovaných přenesených čísel nepřekročí limit na daný den.“.

Správní orgán návrh na zařazení uvedeného limitu do Smlouvy neakceptoval, protože navrhovatel se domáhá stanovení limitu a skutečnosti, které jsou v kompetenci provozovatele společného řešení podle článku 4 odst. 4 opatření.

20. Navrhovatel požadoval v bodu 21. uvést text: „Cenu za službu přenosu telefonních čísel platí přejímající operátor opouštěnému operátorovi, a to v závislosti na charakteru objednávky buď cenu za jednoduchou objednávku anebo cenu za komplexní objednávku.“.

21. Navrhovatel požadoval v bodu 22. uvést text: „Do ceny za službu přenosu telefonních čísel zahrne opouštěný operátor pouze přírůstkové investiční a neinvestiční náklady přímo způsobené a efektivně vynaložené v souvislosti se zpracováním objednávky

žadatele o přenesení telefonního čísla/čísel.“.

Správní orgán považuje návrh na zařazení tohoto textu do Smlouvy za nadbytečný, protože opakuje čl. 13 opatření. Podle názoru správního orgánu, je princip dostatečně zřejmý z článku 13 opatření a je tedy nadbytečné toto uvádět ve smlouvě o propojení.

V případě navazujícího sporu v oblasti definic pojmů zakotvených v článku 4 navrženého Dodatku č. 6 správní orgán konstatuje, že návrh na zařazení uvedených definic pojmů nepovažuje za oprávněný s ohledem na závěry, které správní orgán učinil k jednotlivým bodům návrhu bodu 1.10 Přílohy B Smlouvy (viz shora).

Jednotlivé body popisující přenos čísla v daném návrhu článku jsou do jisté míry konzistentní a logicky navazující a nelze je tedy od sebe oddělit. Jelikož správní orgán nemohl akceptovat ani jediný bod článku 1.10 Přílohy B Smlouvy, zamítl celou tuto spornou otázku a rozhodl tak, že proces přenesení čísla bude upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření. Čl. 11 opatření upravuje, podle názoru správního orgánu, proces přenesení čísla dostatečně a přesně, možné zpřesnění tohoto procesu ponechává správní orgán na smluvní dohodě navrhovatele a odpůrce.

V praxi jsou telefonní čísla účastníků již nějakou dobu přenášena a přenositelnost je zde zajištěna, správní orgán tedy nesouhlasí s názorem navrhovatele, že navrhovaná úprava je nezbytnou podmínkou zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením.

Správní orgán je toho názoru, že rozhodnutím sporného bodu týkajícího se ceny za přenesení telefonního čísla, pominul důvod, pro který dodatek řešící přenositelnost telefonních čísel nemohl být sjednán dříve.

Navrhovatel také navrhoval (v dopisu ze dne 27. listopadu 2006) přerušit správní řízení z důvodu zahájení řízení o předběžné otázce (předběžná otázka se měla týkat výše koncové ceny účtované zákazníkům, která není způsobilá je odrazovat od využití přenesení čísla mezi veřejnými mobilními sítěmi). Správní orgán však nemohl přerušit správní řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu, neboť odpůrce neprojevil s přerušením souhlas podle § 141 odst. 5 správního řádu. Přerušit nemohl správní orgán ani podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť řízení o předběžné otázce neprobíhalo, ani správní orgán nedal k řízení o předběžné otázce podnět podle § 57 odst. 1 správního řádu, neboť vydání rozhodnutí nezáviselo na řešení otázky, kteroužto nepříslušelo správnímu orgánu rozhodnout.

Vypořádání jednotlivých připomínek správního orgánu II. stupně (uvedených v rozhodnutí čj. 32 122/2007-603 ze dne 25. června 2007, ve znění opravného rozhodnutí čj. 32 122/2007-603/II. vyř. ze dne 20. července 2007)

Správní orgán II. stupně namítal, že bylo porušeno ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož předešlé rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, což jej činilo nepřezkoumatelným. Z tohoto důvodu správní orgán pečlivě vypořádává veškeré připomínky a všechny je velmi detailně popisuje v odůvodnění tak, aby každá jednotlivá část tohoto rozhodnutí byla jednoznačně přezkoumatelná.

Správní orgán II. stupně dále namítal, že správní orgán I. stupně dále pochybil v tom, že se zabýval pouze cenou za přenesení telefonního čísla ze sítě odpůrce do sítě navrhovatele a nikoli cenou, kterou obecně hradí přejímající operátor opouštěnému (tedy i

cenou za přenesení telefonního čísla ze sítě navrhovatele do sítě odpůrce) a navíc se správní orgán I. stupně nedostatečně vypořádal z otázkou reciprocit. Správní orgán se tedy v tomto rozhodnutí zabývá cenou za přenesení telefonního čísla v obou směrech a i otázku reciprocit řeší velmi detailně.

Správní orgán se dále vypořádává s námitkou správního orgánu II. stupně ohledně toho, že stanovená cena by měla odrážet pouze přírůstkové náklady spojené se zpracováním konkrétní objednávky podle čl. 11 opatření, nikoli však náklady na společné řešení. Správní orgán tedy v kalkulaci ponechal pouze oprávněné přírůstkové náklady a stanovil takovou cenu, která ve výsledku nemůže odrazovat účastníky od využívání přenositelnosti telefonních čísel.

Správní orgán II. stupně dále namítal, že se správní orgán I. stupně vypořádal pouze s jedním sporným bodem (otázka ceny) a nikoli s tím druhým (zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6). Správní orgán se proto nyní detailně zabýval i tímto druhým sporným bodem a návrh na zařazení popisu procesu přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6 zamítl. Nevyhověl tak návrhu navrhovatele na stanovení povinnosti uzavřít Dodatek v navrženém znění – včetně znění sporného textu článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a souvisejících definic v článku 4 Dodatku č. 6. Podle názoru správního orgánu uvedeného v předchozím textu odůvodnění je totiž proces přenesení čísla dostatečně popsán v opatření a pro případ, že by se účastníci sporu nedohodly jinak, správní orgán stanovil, že proces přenesení čísla bude upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření ve znění pozdějších změn.

Správní orgán II. stupně dále namítal, že správní orgán I. stupně formulací výroku III. předešlého napadeného rozhodnutí v podstatě vyloučil odkladný účinek rozkladu. Proto správní orgán upravil tuto III. část výroku rozhodnutí tak, aby umožnil případný odkladný účinek rozkladu (tím že uložil účastníkům řízení splnit povinnost uloženou v části II. výroku rozhodnutí do 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a nikoli do 30 (třiceti) dnů ode dne doručení rozhodnutí).

Odůvodnění jednotlivých částí výroku

Jelikož správní orgán nemohl z výše uvedených důvodů přisvědčit celému textu dodatku (zákon o elektronických komunikacích ukládá správnímu orgánu povinnost rozhodovat pouze o sporných bodech) tak, jak ho navrhovatel předložil ve svém návrhu, rozhodl správní orgán tak, jak je výše uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

Na základě výše uvedené kalkulace a popsané metodiky výpočtu, bera v úvahu nadbytečnost zařazení popisu jednotlivých procesů na přenesení čísla do nového článku 1.10 Přílohy B Smlouvy a s tím i souvisejících definic uvedených v článku 4 Dodatku č. 6, máje na paměti, že pokud se strany nedohodnou jinak bude proces přenesení čísla upraven tak, jak je popsán v čl. 11 opatření ve znění pozdějších změn, správní orgán rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části II. výroku rozhodnutí.

Jelikož oba účastníci řízení přenositelnost telefonních čísel již realizují a nebudou tedy nutné velké zásahy do jejich příslušných systémů v souvislosti s plněním povinnosti uložené v části II. výroku rozhodnutí, dospěl správní orgán k závěru, že lhůta 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí je doba dostatečně dlouhá k implementaci tohoto rozhodnutí, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je výše uvedeno v části III. výroku rozhodnutí.

Žádný z účastníků neměl ve věci plný úspěch, ani nevznesl nárok na náhradu nákladů řízení, proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno v části IV. výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu